

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Aleny Pavlíčkové ve věci

žalobce:

[REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.
se sídlem Revoluční 24, Praha 1

proti

žalovanému: **státní tajemník v Ministerstvu práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2

o žalobě ze dne 19. 2. 2018 na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný žalobce po rozhodnutí ze dne 22. 12. 2017, č. j. MPSV-2017/264677-111, o odvolání žalobce ze služebního místa představeného – náměstka pro řízení sekce informačních technologií, s účinností od 1. 1. 2018 nepřevedl žalobce na jiné vhodné služební místo, byl nezákonný, se zamítá.
- II. Řízení o žalobě v části, kterou se žalobce domáhá, aby soud zakázal žalovanému, aby pokračoval v tomto nezákonném zásahu, a v části, kterou se žalobce domáhá,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práva na rovný přístup k výkonu veřejné funkce a uložil mu povinnost zařadit žalobce na vhodné služební místo, se zastavuje.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou ze dne 19. 2. 2018 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal určení, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný po rozhodnutí ze dne 22. 12. 2017, č. j. MPSV-2017/264677-111, o odvolání žalobce ze služebního místa představeného – náměstka pro řízení sekce informačních technologií, s účinností od 1. 1. 2018 nepřeveď žalobce na jiné vhodné služební místo, byl nezákonný.
2. Žalobce se původně rovněž domáhal, aby soud zakázal žalovanému, aby pokračoval v tomto nezákonném zásahu, a aby zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva na rovný přístup k výkonu veřejné funkce a uložil mu povinnost zařadit žalobce na vhodné služební místo - v této části však vzal žalobu podáním ze dne 2. 1. 2020 zpět.
3. V žalobě uvedl, že je státním zaměstnancem podle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „z. s. s.“), přičemž byl přijat do služebního poměru na dobu neurčitou a byl jmenován na služební místo představeného - náměstek pro řízení sekce informačních technologií v Ministerstvu práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“), a to pro obory služby Legislativa a právní činnost, Informační a komunikační technologie. Žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 22. 12. 2017, č. j. MPSV-2017/264677-111, o odvolání žalobce z tohoto služebního místa představeného s odkazem na § 60 odst. 1 písm. a) z. s. s., neboť služební místo bylo s účinností od 1. 1. 2018 zrušeno na základě změny systemizace schválené usnesením vlády ze dne 22. 12. 2017, č. 895/2017, a na základě Dodatku č. 1 ke služebnímu předpisu státního tajemníka č. 8/2017, kterým se upravuje organizační struktura žalovaného, č. j. MPSV-2017/206296-111, ze dne 22. 12. 2017. Žalobce považuje rozhodnutí o odvolání ze služebního místa za nezákonné, jelikož bylo vydané na základě zcela účelové změny systemizace a úpravy organizační struktury MPSV, k nimž nebyl věcný důvod. Tím bylo zasaženo do žalobcova práva na rovný přístup k výkonu veřejné funkce dle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa podal žalobce odvolání, které však nemá odkladný účinek a dosud o něm nebylo rozhodnuto.
4. Žalovaný měl dle žalobce následně rozhodnout o jeho převedení na jiné vhodné služební místo v souladu s § 61 odst. 1, což neučinil, čímž zasáhl do jeho práv. Žalovaný namísto toho vydal rozhodnutí ze dne 22. 12. 2017, č. j. MPSV-2017/264681-111, kterým žalobce ode dne 1. 1. 2018 zařadil podle § 62 odst. 1 z. s. s. mimo výkon služby z organizačních důvodů. I toto rozhodnutí považuje žalobce za nezákonné, neboť tento postup je možné aplikovat jen v případě, není-li žádné jiné vhodné služební místo nebo nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 70 odst. 3 z. s. s. zařazen na volné služební místo. Žalobce je přesvědčen, že v rámci MPSV bylo v tu dobu vhodné služební místo, a to místo náměstka pro řízení sekce ekonomické a ICT (SM 600 000), případně i jiná. Vhodná služební byla v tu dobu i na jiných služebních úřadech, např. služební místo náměstka sekce právní a informačních technologií v Ministerstvu zemědělství, služební místo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

náměstka sekce informačních a komunikačních technologií v Ministerstvu pro místní rozvoj a služební místo náměstka sekce legislativní a provozní v Ministerstvu průmyslu a obchodu. Navzdory písemné žádosti ovšem žalobce na žádné z uvedených volných služebních míst převeden nebyl. Také proti rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů podal žalobce odvolání, ani toto však nemá odkladný účinek a dosud o něm nebylo rozhodnuto.

5. Žalobce nesouhlasí s vyjádřením žalovaného ze dne 22. 1. 2018, č. j. MPSV-2018/3864-332/2, kde uvádí, že aktivně vyhledává jiná vhodná služební místa v kooperaci s jinými služebními orgány, což není nijak konkretizováno ani doloženo. Současně však uvádí, že na MPSV v době vydání rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby žádné vhodné služební místo nebylo a že služebnímu orgánu údajně neumožňovala krátká časová lhůta zkontaktovat s žádostí o vyhledání vhodných služebních míst ostatní služební úřady. Žalobce je proto přesvědčen, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, ale též v rozporu s metodickým pokynem náměstka pro státní službu č. 1/2016, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru.
6. Co se týče služebního místa v MPSV - náměstek pro řízení sekce ekonomické a ICT (SM 600 000), které bylo nově vytvořené od 1. 1. 2018, žalobce má za to, že k jeho výkonu splňuje předpoklady, protože dne 28. 12. 2017 požádal žalovaného o převedení na toto služební místo. Žalovaný ovšem přesto vydal oznámení o vyhlášení výběrového řízení na toto služební místo, žalobce proti tomu brojil odvoláním (stížností), když kromě zákona žalovaný porušil též metodický pokyn náměstka pro státní službu č. 2/2017. Žalovaný svůj postup odůvodnil tím, že se v resortu MPSV nachází mezi státními zaměstnanci, odvolanými ze služebních míst představených, více vhodných kandidátů na nově vytvořená místa představených, jedná tedy v zájmu dodržení principů nediskriminace, transparentnosti a rovného přístupu. Žalobce ovšem trvá na tom, že byl jediným státním zaměstnancem odvolaným ze služebního místa představeného, který měl o dotčené nové služební místo představeného zájem; dva další bývalí náměstci, odvolaní ze svých funkcí v téže době, měli zájem o jiné pozice. To dosvědčuje i fakt, že se do I. kola výběrového řízení na dotčené služební místo nikdo nepřihlásil, protože bylo vyhlášeno II. kolo.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Předeslal, že žalobce je nadále státním zaměstnancem a žalovaný s ním stále jedná. Žalobní návrh je tudíž předčasný a v jisté části i neaktuální.
8. Dále žalovaný potvrdil, že žalobce byl odvolán ze služebního místa představeného, k čemuž dodal, že žalobce byl s důvody pro zařazení mimo výkon služby seznámen již na osobní schůzce týkající se jeho odvolání.
9. Co se týče rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného, toto bylo potvrzeno náměstkem ministra vnitra pro státní službu. Naopak rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby náměstek ministra vnitra pro státní službu zrušil s tím, že nyní již žalovaný disponuje informacemi o volných služebních místech i na ostatních služebních úřadech a má možnost vydat rozhodnutí o převedení na jiné služební místo tak, aby toto odpovídalo metodickému pokynu náměstka pro státní službu č. 1/2016. Současně bylo žalovanému uloženo doplatit žalobci finanční rozdíl v platu.
10. Žalovaný zdůraznil, že v době podání svého vyjádření vyhledával v kooperaci s jinými vedoucími služebních úřadů a služební orgány ostatních ministerstev v souladu s § 162

odst. 3 z. s. s. služební místa, vyhovující zákonným kritériím, coby vhodná služební místa pro žalobce tak, aby mohlo být ve správní lhůtě vydáno nové rozhodnutí a žalobce byl co nejdříve převeden k výkonu služby na nejvhodnější služební místo. Jelikož však žalobce v době podání správní žaloby nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, resp. mezitím bylo o jeho odvoláních rozhodnuto, domnívá se žalovaný, že správní žaloba je nepřipustná dle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

11. Stran vyhlášení výběrové řízení žalovaný uvedl, že přesvědčení žalobce o jeho vhodnosti coby kandidáta pro určité služební místo je subjektivní. Žalovaný jakožto služební orgán při rozhodování o převedení státního zaměstnance zvažuje nejen kritéria vhodnosti z hlediska státního zaměstnance, ale též zájem služebního úřadu na řádném plnění jeho úkolů. Absence nároku na zařazení či jmenování na konkrétní služební místo pak explicitně vyplývá z § 23 odst. 2 z. s. s. Žalovaný uzavřel, že byl povinen vyhlásit další kolo výběrového řízení, když jedním z uchazečů je i žalobce.

Replika žalobce

12. Žalobce zopakoval, že žalovaný nijak nedoložil svou snahu o nalezení jiného vhodného místa, přičemž již uplynuly více než 4 měsíce. Navíc se žalobce domáhá určení nezákonnosti zásahu v době učinění tohoto nezákonného zásahu, tj. od 1. 1. 2018. Rovněž setrval na tom, že povinnost převést jej na jiné služební místo nastala současně s vydáním rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce ze služebního místa. Skutečnost, že náměstek ministra vnitra pro státní službu jako odvolací správní orgán zrušil rozhodnutí žalovaného o postavení žalobce mimo výkon služby, nemá dle žalobce vliv na důvodnost žaloby.

Jednání před soudem

13. Při jednání dne 13. 1. 2020 žalobce setrval na své žalobě, a to v rozsahu, v němž nebyla vzata zpět. Nato byl soudem poučen o judikatuře Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že nezákonným zásahem může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu, pokud se však nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., kdy je na místě žaloba na ochranu proti nečinnosti. Současně byl žalobce vyzván ke sdělení, zda trvá na žalobě koncipované jako zásahové, či zda upraví žalobní petit dle poučení soudu. Žalobce sdělil, že trvá na zásahové žalobě. Žalovaný setrval na svém vyjádření k žalobě a odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2019, č. j. 8 A 41/2018-53, týkající se obdobné věci. Coby náklady řízení nárokoval žalovaný paušální náhradu nezastoupeného účastníka ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů v řízení.

Posouzení žalobních tvrzení

14. Obecně k žalobě podle § 82 a násl. s. ř. s. soud odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2014, č. j. 2 As 127/2014 - 32, a ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 - 65), z níž vyplývá, že pro poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem je rozhodné splnění pěti podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který je zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo (5. podmínka). Ke splnění podmínek přitom

musí dojít kumulativně; nesplnění byť jediné podmínky vede k závěru, že se o nezákonný zásah nejednalo.

15. Ohledně toho, zda může být takovým zásahem nevydání rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., v daném případě rozhodnutí o převedení žalobce na jiné vhodné služební místo, soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soud ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, bod 20, cit „[o]proti tomu zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. V tomto ohledu tedy rozšířený senát nesdílí názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2008, č. j. 3 Aps 3/2006 - 54, www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že nezákonným zásahem může být toliko konání, ne však opomenutí.“
16. Z posledně zmíněného judikátu bez dalšího vyplývá, že nevydání rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., není tedy splněna výše označená 4. podmínka pro poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem. Žalobce se měl bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. s. ř. s., což však ani k výzvě soudu neučinil.
17. Nad rámec výše uvedeného soud jako *obiter dictum* uvádí, že úspěšná by nemohla být ani žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
18. Podle § 60 odst. 1 písm. a) z. s. s. *ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, jen pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného.*
19. Podle § 61 odst. 1 písm. b) z. s. s. *státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku odvolání ze služebního místa představeného.*
20. Podle § 62 odst. 1 z. s. s. *nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.*
21. Jak vyplývá z uvedené úpravy z. s. s., v případě, že je státní zaměstnanec odvolán ze služebního místa představeného, má být primárně převeden na jiné (vhodné) služební místo, a není-li to možné, zařadí se mimo výkon služby. Rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby je proto fakticky též negativním rozhodnutím o převedení státního zaměstnance na jiné služební místo a služební orgán je povinen v jeho rámci odůvodnit, proč nebyl státní zaměstnanec převeden. Jestliže tedy žalovaný vydal rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby, nemohl současně vydat rozhodnutí o převedení žalobce na jiné služební místo a nemůže se proto jednat o jeho nečinnost ve vztahu k tomuto rozhodnutí. Závěr o nečinnosti žalovaného by přicházel do úvahy toliko za situace, pokud by po odvolání žalobce z místa představeného žalovaný nevydal ani rozhodnutí o převedení na jiné služební místo, ani rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby.

22. Žalobce proto měl brojít proti rozhodnutí o zařazení mimo výkon služby, což učinil podaným odvoláním. Z vyjádření žalovaného přitom plyne, že napadené rozhodnutí bylo posléze zrušeno nadřízeným orgánem s tím, že žalovaný již má dostatek informací k vydání rozhodnutí o převedení žalobce na jiné služební místo. Pokud by snad žalovaný po zrušení rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby otálel s vydáním rozhodnutí o převedení žalobce na jiné služební místo, mohlo by se sice jednat o jeho případnou nečinnost, ovšem tato by nemohla být předmětem podané žaloby. Šlo by totiž o odlišnou nečinnost danou jinými skutečnostmi, s počátkem k jinému okamžiku, který by nastal dokonce až po podání žaloby (mimoto by musely být vyčerpány prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu).
23. Nadto je soudu z jeho činnosti známo, že žalovaný nebyl nečinný, jelikož v řízení vedeném u Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 Ad 4/2019, žalobce napadl rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 16. 1. 2019, č. j. MV 146751-2/OSK-2018, kterým zčásti změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí státního tajemníka v MPSV ze dne 8. 10. 2018, č. j. MPSV 2018/202571-111, kterým převedl žalobce na jiné služební místo, konkrétně na služební místo 142000 vedoucího oddělení financování ICT v MPSV v oboru služby Informační a komunikační technologie, se službou na služebním místě na dobu neurčitou, s nástupem do služby dne 15. 10. 2018, se služebním označením ministerský rada – vedoucí oddělení a služebním působištem v Praze.
24. Nutno dodat, že co se týče soudní ochrany, lze žalobou dle § 65 s. ř. s. napadat jak rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa, tak rozhodnutí o zařazení žalobce mimo výkon služby z organizačních důvodů.
25. Závěrem soud podotýká, že obdobné závěry učinil soud i v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2019, č. j. 8 A 41/2018-53.

Závěr

26. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
27. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud nemohl žalovanému přiznat jím nárokovanou paušální náhradu nákladů řízení, jelikož v soudním řízení správním se neuplatní vyhláška č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a podle § 89a ex. řádu, jak vyplývá z rozsudků Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 135/2015-79 a sp. zn. 6 Ads 299/2014-25.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. ledna 2020

Milan Tauber v.r.
předseda senátu